

Григоріе; съ твоѣта сѣжба си сѣжѣмъ ный Св. Іоанне!

И тѣй, благ. сѣш., намѣсто слово за Спа-
сителната Вѣра нѣка възблагодаримъ Бога дѣто
ны е Той сподобилъ тѣй да вѣрваемъ и да са
спасаваме, както вѣрвали и са спасавали Васи-
лій Великій, Григорій Богословъ и Іоаннъ Зла-
тоустъ.

А Вый, единоравны на Апостолѣ и Оучи-
чителіе на вселенната, помолете са за насъ за да
можемъ и сѣдъ смъртъ съ васъ и по вашемъ
да славословимъ Бога,—да можемъ макаръ и
издалечъ да послабшамъ, какъ славословѣте, про-
славената отъ васъ на зема, Свѣтѣта, едно-
сѣчината, животворащата и нераздѣланата Трои-
ца—Отца и Сына и Св. Дѣха. Аминь.—

ПОУЧЕНІЕ

на

Срѣтеніе Господне.

Когато Царь Птоломей, основателъ на сла-
вната Александрійска библіотека, сторилъ намѣ-
реніе да превѣде книгытъ на Вѣтхій Заветъ отъ
Еврейскій на Гръцкій языкъ, тогѣзи были извра-
ны отъ Израилѣанетъ 72 мъдри мъжъ, които
основателно знааху Еврейскы и Гръцкы языкъ.

Измеждъ тѣзи 72 мъдри мъжъ Израилѣ-
ане былъ и нѣкой си Симеонъ, мъжъ праведенъ
и благочестенъ. Той, като превеждалъ книгата